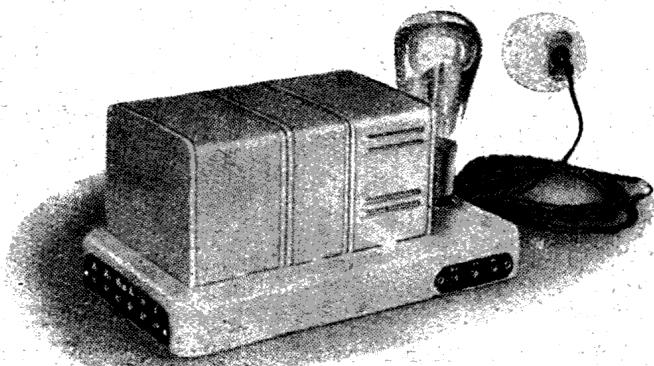

Nový síťový přístroj „Triotron“.

Upravil inž. Jos. Hlaváček.

Duší bezvadného chodu každého přijimače na střídavý proud přímo ze sítě odebíraný jest ona část stanice, která obsahuje aparáty k vhodné přeměně síťového proudu na použitelnou formu.

Obr. 1.

Proto přichází jako na zavolanou nový typ síťového usměrňovače „Triotron“, umožňující jednak provoz starých typů přijimačů bateriových, kde nahrazuje úplně anodové baterie, ale hlavně přijde vhod všem amatérům, kteří budou stavět sobě nové moderní přijimače na síť nebo přestavují a modernisují svoje původní přijimače úpravou pro úplný provoz ze sítě, t.j.

nahrazují svoje anodky i žhavicí akumulátor náhražkou — síťovým přístrojem, jenž jim dodává jak anodový proud, tak žhavicí napětí přímo ze sítě světelného proudu.

Síťový přístroj „Triotron“ jest vyzbrojen plně usměrňující lampou a umožňuje odebírat čtvero různých anodových napětí (z nichž 3 jsou proměnlivá) a současně dodává přijimači 4voltové žhavicí napětí o 2.2 ampéru.

1. Výkonnost přístroje.

Dodávané napětí anodové obnáší pro příjem sluchátka asi 20 milliampér (až 200 V), pro reproduktor až 30 milliampér (150 V). Dostačí tudíž jeho výkon i pro 4lampové stanice. Dále obsahuje separátní žhavicí vinutí, které umožňuje žhavit přijimač, byl-li obsazen lampami pro nepřímé žhavení střídavým proudem, což možno u každého přijimače snadno upravit, jak v dalším bude uvedeno.

Zde podotýkám, že možno v případě reprodukování tlampačem použiti na konečném stupni každé normální lampy, neboť úplně slabé pazvuky při reprodukci reproduktorem se zcela ztrácejí.

Vinutí pro žhavení dovoluje odběr 2.2 A při napětí 4 V, t.j. možno jím napájeti a žhavit přijimač 3lampový s dvěma lampami nepřímo žhavenými a s jednou normální lampou konečnou a to přímo ze sítě. Toto vinutí jest opatřeno středním vývodem. Upotřebení jeho a připojení bude až v dalším objasněno.

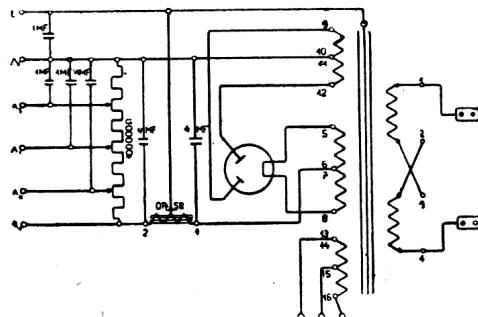
Anodových napětí jsou zde možny 4 stupně, z nichž tři jsou měnitelný dle libosti. Běžně jest přístroj tak nastaven, že dává

u svorky $A_1 = 30$ V pri 1 milliampéru, svorka $A_2 = 90$ V pri 6 milliampérech, svorka $A_3 = 130$ V. Odbér zde uvedeného napäti jest prierozené odvislý od napäti používané sítě.

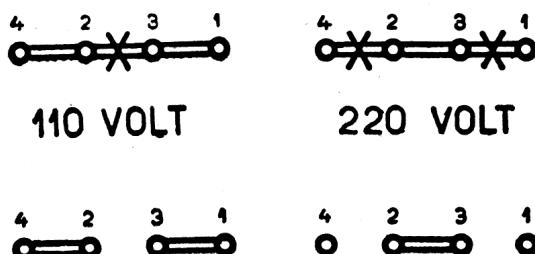
Stroj pracuje bez hučení, neboť lampa usmernuje úplne dokonale a kromé toho transformátor a tlumivka, jejich jádra i vinutí jsou bohatě dimensovány. Rovněž vestavěné blokovací kondensátory jsou zkoušeny pro velká proudová zatížení. Všecky díly jsou zpracovány z jakostního materiálu. Přístroj jest celý stíněný a možno ho vzhledem k účelné montáži použiti pro vestavění přímo do každého přijimače.

2. Schematické zapojení součástí.

Tento síťový přístroj možno používat pro obě běžná síťová napäti, t. j. pro 110 V jako pro 220 V a jeho zapojovací principielle schema objasňuje nejlépe dříve uvedené funkce.

Obr. 2.

Obr. 3. a) b)

3. Uvedení přístroje do provozu.

Nejprve zjistíme, je-li naše síť světelná pro střídavý proud nebo pro stejnosměrný. Přístroj jest totiž stavěn výhradně pro síť střídavého proudu, pro síť stejnosměrnou není ho možno používat!

Napětí sítě zjistíte nejlépe na počítacích hodinách neb dotazem v elektrárně.

Dle zjištěného napětí v síti nejprve nastavíme stroj podle uvedené voltáže tímto způsobem:

Otevřeme příklop na spodku přístroje, načež štípacími kleštíčkami křížem vedené spojení primárního vinutí síťového transformátoru přeštipneme, takže při 110 V přerušíme spoje mezi svorkami označenými čísly 2, 3, a druhé spoje zůstanou neporušeny. (Viz obr. 3 a.) Při 220 V v síti přerušíme spoje mezi svorkami 1—3 a 2—4, takže zůstane jen spoj 2—3. (Viz obr. 3 b.) Tím jest vše připraveno k provozu. Při změně proudového napětí v síti, neb při přestěhování do místa jiného síťového napětí zase možno přehozením výše uvedených spojů přizpůsobiti přístroj novým poměrům, což jest výhoda nemalá.

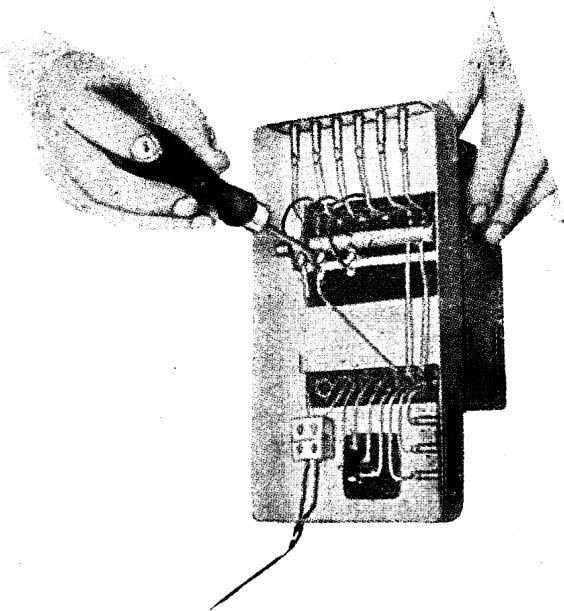
Nyní zaklopíme dno zpátky a zasadíme do stroje lampu usměrňovací.

Nyní možno stroj připojiti k přijimači. Anodová napětí A_1 až A_3 řšnrami spojíme s příslušnými svorkami přijimače, rovněž (je-li třeba) i žhavicí napětí.

Svorka označená písmenou E se uzemní jako přijimač na totéž uzemnění. Nyní možno stroj uvésti do provozu připojením do zásuvky ve zdi a otevřením vypínače ve řšnře.

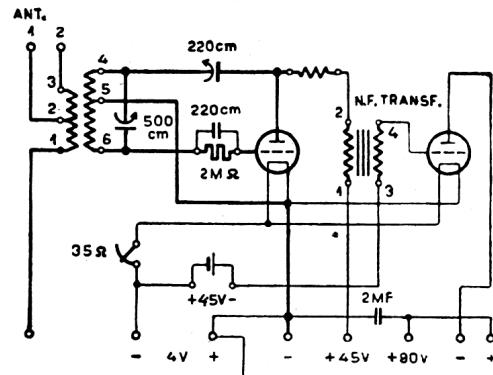
4. Změny anodového napětí.

Dle použitých lamp dlužno někdy upravit jinak anodová napětí nežli jsou běžně zapojena. To je snadně proveditelné u tohoto stroje tím, že pošineme svorky jeho silitového odporu blíže nebo dále od sebe. Nařizování toto dlužno prováděti vždy při odpojeném proudu! Pozor!

Obr. 4.

Povolime šrouby upevňující objímky silitu (dle obr. 4.) a pošineme $+A_1$ až $+A_3$ buď blíže k svorce označené E nebo blíže k svorce $+A_4$. Ve směru k svorce A_4 zvyšuje se anodové napětí, ve směru opačném ho zmenšujeme. Změny měříme příslušným voltmetrem s malou vlastní spotřebou.

Obr. 5a.

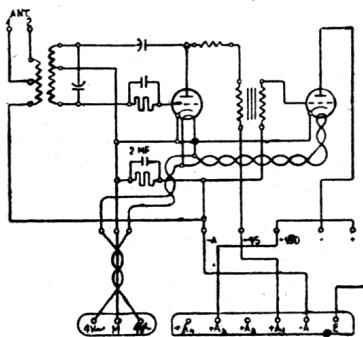
5. Použití žhavicího vinutí anodového přístroje.

Přednosti úplného provozu přímo ze sítě možno využíti popisovaným přístrojem a tím vyloučiti zcela zastaralé a nepohodlné používání drahých anodek a akumulátorů.

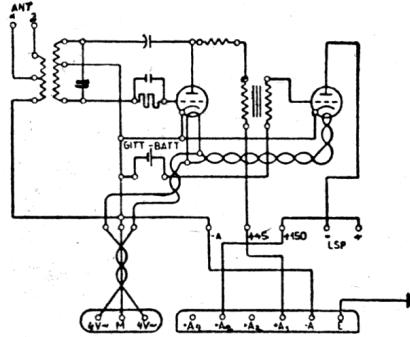
Každý přijimač možno lehce upravit pro provoz přímo ze sítě a bylo již mnoho v našem časopise o tom napsáno. Poslední číslo Radioamatéra a i toto na jiném místě uvádí přestavby starých přijimačů na nové poháněné proudem ze sítě a nebudu se proto šířiti v tomto článku o podrobnostech těchto snadných a zajímavých montáží.

Uvádím pro zajímavost několik dvou- až třílampových přijimačů s použitím tohoto anodového stroje pro úplné sycení ze sítě. Jen ještě uvedu několik poznámek nutných k objasnění mřížkového předpětí.

První schema (5 a) značí spoje Hartleyova přijimače jako dvoulampovky pro bateriový provoz, kdežto druhé schema (5b) vyznačuje týž přijimač, upravený pro provoz ze sítě. Zde používáme běžné suché baterie pro mřížkové negativní předpětí, ale jest účelnější tuto baterii odstraniti a nahraditi ji tím, že

Obráz čís. 5b.

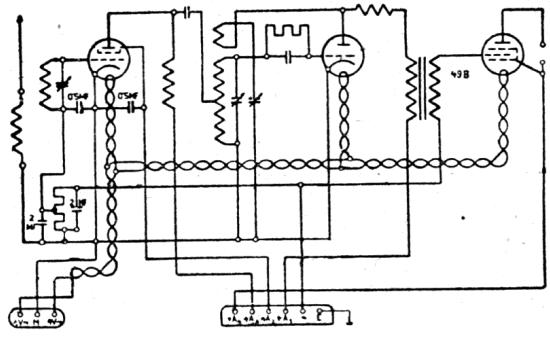

Obráz čís. 6.

negativní pól anodového proudu ze stroje nepřipojíme jako jindy na jeden pól proudu, nýbrž, jak v obr. 6. je znázorněno, připojíme ho přes odpor umístěný mezi negativním pólem anodového přístroje a středním vývodom (M) žhavicího vinutí. Úprava je jasná z obrázku. Velikost odporu 1000 až 2000 ohmů, nejlépe použíti proměnlivého odporu a příslušné před-

pěti pokusně vyregulovati. Blokový kondensátor přemosťující odpor nesmí být menší 1 MF, ježto by nízkofrekvenční část přijimače měla sklon k pískání. Nejlépe jest použíti zde dvou-mikrofaradových pěšinkových kondensátorů.

Zvláštní úprava pro mřížkové předpětí v anodových pří-

Obr. 7.

strojích je příliš složitá (má-li být dokonalá) a tím stroje zbytečně zdražuje. Proto ani zde není konstrukce její provedena. Vždyť stačí i malá suchá baterie, která je levná a stačí až na 6 i 8 měsíců! Doporučujeme všem amatérům tento vhodný přístroj a jsme ochotni poskytnout každému potřebné další informace, sdělit ceny i prameny nákupní.